

1178

USTAWA

z dnia 19 listopada 1999 r.

Prawo działalności gospodarczej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zadania organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego w zakresie działalności gospodarczej.

Art. 2. 1. Działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

2. Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz niemająca osobowości prawnej spółka prawa handlowego, która zawodowo, we własnym imieniu podejmuje i wykonuje działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1.

3. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1.

Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, a także wynajmowania przez rolników pokoi i miejsc na ustawienie namiotów, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów.

Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) organ koncesyjny — organ administracji rządowej lub organ jednostki samorządu terytorialnego upoważniony na podstawie ustawy do udzielania, odmowy udzielania, zmiany i cofania koncesji,
- 2) organ zezwalający — organ administracji rządowej lub organ jednostki samorządu terytorialnego upoważniony na podstawie ustawy do wydawania, odmowy wydania i cofania zezwolenia,
- 3) osoba zagraniczna:
 - a) osobę fizyczną mającą stałe miejsce zamieszkania za granicą,
 - b) osobę prawną z siedzibą za granicą,
 - c) niemającą osobowości prawnej spółkę osób wymienionych w lit. a) lub lit. b), z siedzibą za granicą,

4) przedsiębiorca zagraniczny — osobę zagraniczną wykonującą działalność gospodarczą za granicą,

5) rejestr przedsiębiorców — rejestr przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 769 i z 1998 r. Nr 155, poz. 1015),

6) oddział — wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie część działalności gospodarczej wykonywaną przez przedsiębiorcę poza głównym miejscem wykonywania działalności (zakładem głównym),

7) oznaczenie przedsiębiorcy — firmę lub nazwę przedsiębiorcy ze wskazaniem formy prawnej, a w przypadku osoby fizycznej — imię i nazwisko przedsiębiorcy oraz nazwę, pod którą wykonuje działalność gospodarczą.

Art. 5. Podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Art. 6. 1. Obywatele państw obcych, którzy otrzymali zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, korzystają w zakresie podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z takich samych praw jak obywatele polscy.

2. Na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Polskę nie stanowią inaczej, osoby zagraniczne mogą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach, jak przedsiębiorcy mający miejsce pobytu stałego lub siedzibę w Polsce.

3. W przypadku braku zasady wzajemności, osoby zagraniczne dla podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą tworzyć wyłącznie spółki komandytowe, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne, a także przystępować do takich spółek oraz obejmować bądź nabywać ich udziały i akcje.

Rozdział 2

Podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej

Art. 7. 1. Przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców. Zasady wpisu do rejestru przedsiębiorców określają przepisy odrębnej ustawy.

2. Organy rejestrowe, o których mowa w odrębnych przepisach, w terminie siedmiu dni od dnia wpisu do rejestru, przesyłają organom podatkowym i organom samorządu gminnego, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania (siedzibę) przedsiębiorcy, wypis z rejestru dotyczący podjęcia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.

Art. 8. Przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą na zasadach uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów konsumentów.

Art. 9. Przedsiębiorca jest obowiązany spełniać określone przepisami prawa warunki wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności dotyczące ochrony przed zagrożeniem życia, zdrowia ludzkiego i moralności publicznej, a także ochrony środowiska.

Art. 10. Jeżeli przepisy szczególne nakładają obowiązek posiadania odpowiednich uprawnień zawodowych przy wykonywaniu określonego rodzaju działalności gospodarczej, przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby działalność gospodarcza była wykonywana bezpośrednio przez osobę legitymującą się posiadaniem takich uprawnień zawodowych.

Art. 11. 1. Zakład główny, oddział oraz inne stałe miejsce wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej powinny być oznaczone na zewnątrz.

2. Zewnętrzne oznaczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy,
- 2) zwięzłe określenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej.

Art. 12. 1. Jeżeli przedsiębiorca oferuje towary lub usługi w sprzedaży bezpośredniej lub wysyłkowej za pośrednictwem środków masowego przekazu, sieci informatycznych lub druków bezadresowych, jest obowiązany do podania w ofercie co najmniej następujących danych:

- 1) oznaczenia przedsiębiorcy,
- 2) numeru, pod którym przedsiębiorca wpisany jest do rejestru przedsiębiorców, wraz z oznaczeniem sądu rejestrowego,
- 3) siedziby i adresu przedsiębiorcy.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany do zamieszczania na towarach lub na ich opakowaniach wprowadzanych do obrotu informacji w języku polskim zawierających:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy — producenta towaru i jego adres,
- 2) nazwę towaru,
- 3) inne oznaczenia i informacje wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 13. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany do:

- 1) dokonywania lub przyjmowania płatności za pośrednictwem rachunku bankowego tego przedsiębiorcy w każdym przypadku, gdy stroną transakcji jest inny przedsiębiorca, a jednorazowa wartość należności lub zobowiązań przekracza równowartość 3000 EURO albo równowartość 1000 EURO, gdy suma wartości tych należności i zobowiązań powstałych w miesiącu poprzednim przekracza równowartość 10000 EURO, przeliczanych na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dokonywane są operacje finansowe,
- 2) zawiadomienia urzędu skarbowego, właściwego ze względu na podatek dochodowy, o posiadaniu rachunku bankowego związanego z wykonywaną działalnością gospodarczą, a w razie posiadania więcej niż jednego rachunku — do wskazania jednego z nich jako rachunku podstawowego i zawiadomienia o tym banku, w którym rachunek jest otwarty, oraz właściwego urzędu skarbowego; zawiadamiając urząd skarbowy, należy podać nazwę i adres banku oraz numer rachunku bankowego albo podstawowego rachunku bankowego,
- 3) zawiadomienia właściwego urzędu skarbowego oraz banku, w którym otwarty jest podstawowy rachunek bankowy związany z wykonywaną działalnością gospodarczą, o posiadaniu rachunków bankowych w innych bankach, informując o nazwach i adresach banków oraz o numerach rachunków bankowych,
- 4) zawiadomienia banków, w których otwarte są inne rachunki bankowe tego przedsiębiorcy, o nazwie i adresie banku, w którym otwarty jest rachunek podstawowy tego przedsiębiorcy związany z wykonywaną działalnością gospodarczą.

2. Przedsiębiorca będący członkiem spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej może realizować obowiązki określone w ust. 1 pkt 1 za pośrednictwem rachunku w tej spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. W takim przypadku w zawiadomieniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4, należy podać numer rachunku przedsiębiorcy oraz nazwę i adres spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej.

3. W razie zmiany stanu faktycznego w stosunku do zawiadomień, o których mowa w ust. 1 i 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zgłoszenia tych zmian w terminie 14 dni od daty ich powstania.

Rozdział 3

Koncesjonowanie działalności gospodarczej

Art. 14. 1. Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, wydobywania kopalin ze złóż, bezziornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpa-

dów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,

- 2) wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- 3) wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami i energią,
- 4) ochrony osób i mienia,
- 5) transportu lotniczego oraz wykonywania innych usług lotniczych,
- 6) budowy i eksploatacji autostrad płatnych,
- 7) zarządzania liniami kolejowymi oraz wykonywania przewozów kolejowych,
- 8) rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych.

2. Wprowadzenie innych koncesji w dziedzinach działalności gospodarczej mających szczególne znaczenie ze względu na bezpieczeństwo państwa lub obywateli albo inny ważny interes publiczny jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy działalność ta nie może być wykonywana jako wolna lub po uzyskaniu zezwolenia oraz wymaga zmiany niniejszej ustawy.

3. Zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu określają przepisy odrębnych ustaw.

Art. 15. 1. Jeżeli przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej, udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji należy do ministra właściwego ze względu na przedmiot działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu.

2. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji lub ograniczenie jej zakresu w stosunku do wniosku następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat.

4. Minister właściwy ze względu na przedmiot działalności gospodarczej zwraca się o opinię do Ministra Obrony Narodowej w przypadku zamiaru udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji na prowadzenie działalności w zakresie określonym w art. 14 ust. 1 pkt 2.

5. Zasady koncesjonowania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 6, określają przepisy o autostradach płatnych.

6. Zasady koncesjonowania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 8, określają przepisy o radiofonii i telewizji.

Art. 16. 1. Organ koncesyjny może określić w koncesji szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. Organ koncesyjny jest obowiązany przekazać każdemu zainteresowanemu przedsiębiorcy szczegółową informację o szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po wszczęciu postępowania w sprawie udzielenia koncesji.

3. W dziedzinach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, organ koncesyjny może uzależnić udzielenie koncesji od ubezpieczenia się przedsiębiorcy od odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu.

Art. 17. 1. Wniosek o udzielenie koncesji powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców,
- 3) określenie rodzaju i zakresu wykonywania działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja,
- 4) informacje określone w przepisach odrębnych ustaw.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć dokumenty określone w przepisach odrębnych ustaw oraz w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

3. Minister właściwy ze względu na przedmiot działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty wymagane przy składaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. W przepisach wydanych na podstawie ust. 3 należy określić dokumenty wskazujące na możliwość spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności objętej koncesją oraz wskazujące na posiadanie możliwości jej finansowania.

Art. 18. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania koncesji organ koncesyjny może:

- 1) wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia on warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania określonej działalności gospodarczej,
- 2) dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie koncesji w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

Art. 19. 1. W przypadku gdy organ koncesyjny przewiduje udzielenie ograniczonej liczby koncesji, o możliwości uzyskania koncesji ogłasza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) określenie przedmiotu i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być wydana koncesja,
- 2) szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej, na którą ma być wydana koncesja, o ile organ koncesyjny przewiduje określenie w koncesji szczególnych warunków wykonywania działalności gospodarczej,
- 3) termin składania wniosków o udzielenie koncesji,
- 4) wymagane dokumenty i informacje dodatkowe.

3. Jeżeli wnioski o udzielenie koncesji złożyło kilku przedsiębiorców, organ koncesyjny prowadzi jedno postępowanie, w ramach którego przeprowadza rozprawę administracyjną.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca przekazujący informacje mające istotne znaczenie dla jego pozycji konkurencyjnej na rynku może zgłosić uzasadniony wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności.

5. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem, że przedsiębiorca:

- 1) przekazując informacje uzasadni swoje żądanie,
- 2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

6. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody przedsiębiorcy przekazującego informacje.

Art. 20. 1. Organ koncesyjny może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć jej zakres w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji:

- 1) gdy przedsiębiorca nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją określonych w ustawie lub szczególnych warunków podanych do wiadomości przedsiębiorcom w trybie art. 16 lub art. 19 ust. 1,
- 2) ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa Państwa,
- 3) ze względu na inny ważny interes publiczny,
- 4) jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozprawy, o której mowa w art. 19 ust. 3, udzielono koncesji innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcom.

2. Organ koncesyjny może czasowo wstrzymać udzielanie koncesji, ze względu na przyczyny wymienione w ust. 1 pkt 2 i 3, ogłaszając o tym w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Art. 21. 1. Organ koncesyjny jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) zgodności wykonywanej działalności z udzieloną koncesją,

- 2) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w art. 14 ust. 3 i art. 16 ust. 1,
- 3) obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli lub innego ważnego interesu publicznego.

2. Czynności kontrolne przeprowadza się na podstawie upoważnienia wydanego przez organ koncesyjny.

3. Osoby upoważnione przez organ koncesyjny do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta koncesją, w dniach i w godzinach, w których jest wykonywana lub powinna być wykonywana ta działalność,
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.

4. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego, osoby zastępującej kontrolowanego lub przez niego zatrudnionej, a w razie nieobecności tych osób — w obecności przywołanego świadka.

5. Organ koncesyjny może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie.

6. Organ koncesyjny może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2—5 stosuje się odpowiednio.

Art. 22. 1. Organ koncesyjny cofa koncesję w przypadku, gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją,
- 2) przedsiębiorca nie podjął działalności objętej koncesją mimo wezwania organu koncesyjnego lub zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. Organ koncesyjny cofa koncesję lub zmienia jej zakres w przypadku, gdy przedsiębiorca:

- 1) w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją,
- 2) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa.

3. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję lub zmienić jej zakres ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa lub innego ważnego interesu publicznego.

Art. 23. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi koncesyjnemu wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 24. 1. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą w dziedzinie podlegającej koncesjonowaniu, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania koncesji, zwane dalej „promesą”. W promesie można uzależnić udzielenie koncesji od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielenia koncesji.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej określonej w promesie, chyba że:

- 1) uległy zmianie dane zawarte we wniosku o udzielenie promesy albo
- 2) wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków podanych w promesie,
- 3) ujawniły się okoliczności, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1—3.

Art. 25. Przedsiębiorca, któremu cofnięto koncesję z przyczyn, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 2, może wystąpić z wnioskiem o ponowne udzielenie koncesji w takim samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu.

Art. 26. 1. Za udzielenie koncesji lub jej zmianę oraz za udzielenie promesy pobiera się opłatę skarbową, chyba że przepisy odrębnych ustaw stanowią inaczej.

2. Wysokość opłaty skarbowej za udzielenie lub zmianę koncesji oraz za udzielenie promesy określają przepisy o opłacie skarbowej.

Rozdział 4

Zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej

Art. 27. 1. Uzyskania zezwolenia wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie określonym w przepisach odrębnych ustaw.

2. Organy zezwalające oraz wszelkie warunki wykonywania działalności objętej zezwoleniami, a także tryb wydawania, odmowy wydania i cofania zezwoleń określają przepisy odrębnych ustaw, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 28. 1. Organ zezwalający wydaje zezwolenie po stwierdzeniu, że spełnione zostały wymagane prawem warunki wykonywania działalności gospodarczej w dziedzinie objętej obowiązkiem uzyskania zezwolenia.

2. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia organ zezwalający:

- 1) wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia on warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania określonej działalności gospodarczej,
- 2) może dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.

3. W przypadku gdy wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej wszystkim wnioskodawcom spełniającym warunki nie jest możliwe — zgodnie z obowiązującymi przepisami regulującymi wykonywanie danego rodzaju działalności gospodarczej — organ zezwalający przeprowadza rozprawę administracyjną. Przepisy art. 19 stosuje się odpowiednio.

Art. 29. Wydawanie, odmowa wydania i cofnięcie zezwolenia następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 30. Przedsiębiorca może ubiegać się o wydanie promesy zezwolenia. Przepisy art. 24 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. 1. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony.

2. Zezwolenie może być wydane na czas oznaczony:

- 1) na wniosek przedsiębiorcy,
- 2) jeżeli przepisy odrębne tak stanowią.

3. Zezwolenie wydaje się na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

Art. 32. 1. Organ zezwalający cofa zezwolenie w przypadku, gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,
- 2) przedsiębiorca przestał spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do prowadzenia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu,
- 3) przedsiębiorca nie usunął, w wyznaczonym przez organ wydający zezwolenie terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami

prawa regulującymi działalność gospodarczą objętą zezwoleniem.

2. Organ zezwalający może cofnąć zezwolenie w przypadku, gdy:

- 1) przepisy odrębne tak stanowią,
- 2) przedsiębiorca nie podjął, mimo wezwania organu zezwalającego, lub zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej, na którą uzyskał zezwolenie, w przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

Art. 33. 1. Do wydawania zezwoleń na wykonywanie działalności gospodarczej objętej zezwoleniem stosuje się odpowiednio przepis art. 17 ust. 1.

2. Organ zezwalający jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej w zakresie przestrzegania warunków działalności gospodarczej objętej zezwoleniem. Przepisy art. 21 ust. 2—6 stosuje się odpowiednio.

3. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi zezwalającemu wszelkie zmiany danych określone w zezwoleniu.

4. Przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie z przyczyn, o których mowa w art. 32 ust. 1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia w takim samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia.

Art. 34. 1. Za wydanie zezwolenia oraz za wydanie promesy zezwolenia pobiera się opłatę skarbową, chyba że przepisy odrębnych ustaw stanowią inaczej.

2. Wysokość opłaty skarbowej za wydanie zezwolenia oraz za wydanie promesy zezwolenia określają przepisy o opłacie skarbowej.

Rozdział 5

Oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych

Art. 35. Dla wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorcy zagraniczni mogą, na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Polskę nie stanowią inaczej, tworzyć oddziały z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „oddziałami”.

Art. 36. Przedsiębiorca zagraniczny tworzący oddział może prowadzić działalność gospodarczą wyłącznie w zakresie przedmiotu działalności przedsiębiorcy zagranicznego.

Art. 37. Przedsiębiorca zagraniczny tworzący oddział jest obowiązany ustanowić osobę upoważnioną w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego.

Art. 38. Oddział może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców.

Zasady wpisu do rejestru przedsiębiorców określają przepisy odrębnej ustawy.

Art. 39. Niezależnie od obowiązków określonych w przepisach o Krajowym Rejestrze Sądowym przedsiębiorca zagraniczny jest obowiązany:

- 1) podać imię i nazwisko oraz adres w Polsce osoby upoważnionej w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego,
- 2) dołączyć poświadczony notarialnie wzór podpisu osoby upoważnionej w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego,
- 3) dołączyć zaświadczenie, o którym mowa w art. 86.

Art. 40. Oddział jest obowiązany:

- 1) używać nazwy przedsiębiorcy zagranicznego w języku państwa jego siedziby wraz z przetłumaczoną na język polski nazwą formy prawnej przedsiębiorcy oraz dodaniem wyrazów „oddział w Polsce”,
- 2) prowadzić oddzielną rachunkowość w języku polskim zgodnie z przepisami o rachunkowości,
- 3) zgłaszać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wszelkie zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie zmiany okoliczności, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego ze względu na przedmiot działalności przedsiębiorcy zagranicznego, wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez oddział w przypadku, gdy:

- 1) oddział rażąco narusza prawo polskie lub nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 40 pkt 3,
- 2) nastąpiło otwarcie likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył oddział, lub przedsiębiorca ten utracił prawo wykonywania działalności gospodarczej lub rozporządzenia swoim majątkiem,
- 3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu i obronności państwa, ochronie tajemnicy państwowej lub innemu ważnemu interesowi publicznemu.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia przedsiębiorcę zagranicznego o obowiązku likwidacji oddziału w oznaczonym terminie.

Art. 42. Do likwidacji oddziału stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu handlowego o likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 43. Przedsiębiorcy zagraniczni mogą tworzyć przedstawicielstwa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „przedstawicielstwami”.

Art. 44. Zakres działania przedstawicielstwa może obejmować wyłącznie prowadzenie działalności w za-

kresie reklamy i promocji przedsiębiorcy zagranicznego.

Art. 45. 1. Utworzenie przedstawicielstwa wymaga wpisu do ewidencji przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, zwanej dalej „ewidencją”, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Wpisu do ewidencji dokonuje, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego ze względu na przedmiot wykonywanej działalności przedsiębiorcy zagranicznego, organ, o którym mowa w ust. 1, na podstawie złożonego wniosku i zgodnie z jego treścią.

Art. 46. 1. Wniosek sporządzony w języku polskim, o którym mowa w art. 45 ust. 2, powinien zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i formę prawną przedsiębiorcy zagranicznego tworzącego przedstawicielstwo,
- 2) wysokość kapitału lub innych funduszy założycielskich przedsiębiorcy zagranicznego tworzącego przedstawicielstwo,
- 3) przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego tworzącego przedstawicielstwo,
- 4) imię, nazwisko oraz adres w Polsce osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego,
- 5) adres przedstawicielstwa w Polsce.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) akt założycielski (umowę, statut) przedsiębiorcy zagranicznego,
- 2) wypis z rejestru handlowego lub jego odpowiednika,
- 3) oświadczenie przedsiębiorcy zagranicznego o ustanowieniu przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) oświadczenie przedsiębiorcy zagranicznego będącego spółką, jaka część kapitału zakładowego (akcyjnego) została wpłacona, jeżeli prawo miejsca siedziby spółki zezwala na częściowe wniesienie kapitału.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, sporządzone w języku obcym, należy przedstawić wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

Art. 47. 1. O dokonaniu wpisu przedstawicielstwa do ewidencji wydaje się zaświadczenie. Zaświadczenie powinno zawierać dane, o których mowa w art. 46 ust. 1, oraz numer wpisu do ewidencji i datę wpisu.

2. Ewidencja jest jawna.

Art. 48. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego ze względu na przedmiot prowadzonej działalności przedsiębiorcy

zagranicznego, odmawia, w drodze decyzji, wpisu do ewidencji, jeżeli:

- 1) utworzenie przedstawicielstwa zagrażałoby bezpieczeństwu i obronności państwa lub ochronie tajemnicy państwowej albo innemu ważnemu interesowi publicznemu,
- 2) wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 2, dotyczy działalności wykraczającej poza zakres określony w art. 44 albo zawiera braki, które nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie, a także gdy do wniosku nie zostały dołączone dokumenty wymienione w art. 46 ust. 2.

2. Odmowa wpisu z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.

Art. 49. Przedstawicielstwo jest obowiązane:

- 1) używać nazwy przedsiębiorcy zagranicznego w języku państwa jego siedziby wraz z przetłumaczoną na język polski nazwą formy prawnej przedsiębiorcy oraz dodaniem wyrazów „przedstawicielstwo w Polsce”,
- 2) prowadzić oddzielną rachunkowość zgodnie z przepisami o rachunkowości,
- 3) zgłaszać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wszelkie zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych, o których mowa w art. 46 ust. 1 i ust. 2 pkt 4, oraz o rozpoczęciu likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego i jej ukończeniu, a także o utracie przez przedsiębiorcę zagranicznego prawa wykonywania działalności gospodarczej lub rozporządzania swoim majątkiem, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia tych zdarzeń; do zgłoszenia zmian stosuje się odpowiednio przepisy art. 46.

Art. 50. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym ze względu na przedmiot prowadzonej działalności przedsiębiorcy zagranicznego, wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności przez przedstawicielstwo w przypadku, gdy:

- 1) przedstawicielstwo rażąco narusza prawo polskie lub nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 49 pkt 3,
- 2) nastąpiło otwarcie likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył przedstawicielstwo, lub przedsiębiorca ten utracił prawo wykonywania działalności gospodarczej lub rozporządzania swoim majątkiem,
- 3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego lub przedstawicielstwa zagraża bezpieczeństwu i obronności państwa, ochronie tajemnicy państwowej lub innemu ważnemu interesowi publicznemu.

2. Do likwidacji przedstawicielstwa stosuje się odpowiednio przepis art. 41 ust. 2.

Art. 51. 1. O zakończeniu likwidacji osoba upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w przedstawicielstwie jest obowiązana zawiadomić ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Po zakończeniu likwidacji przedstawicielstwa minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, wykreśla przedstawicielstwo z ewidencji.

Art. 52. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale w postępowaniu ewidencyjnym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 6

Mali i średni przedsiębiorcy

Art. 53. Państwo stwarza, z poszanowaniem zasad równości i konkurencji, korzystne warunki dla funkcjonowania i rozwoju małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności poprzez:

- 1) inicjowanie zmian stanu prawnego sprzyjających rozwojowi małych i średnich przedsiębiorców, w tym dotyczących dostępu do środków finansowych pochodzących z kredytów i pożyczek oraz poręczeń kredytowych,
- 2) wspieranie instytucji umożliwiających finansowanie działalności gospodarczej na dogodnych warunkach,
- 3) wyrównywanie warunków wykonywania działalności gospodarczej ze względu na obciążenia publicznoprawne,
- 4) ułatwianie dostępu do informacji, szkoleń oraz doradztwa,
- 5) wspieranie instytucji i organizacji lokalnych oraz regionalnych działających na rzecz małych i średnich przedsiębiorców,
- 6) promowanie współpracy małych i średnich przedsiębiorców z innymi przedsiębiorcami polskimi i zagranicznymi, ze szczególnym uwzględnieniem przedsiębiorczości lokalnej.

Art. 54. 1. Za małego przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę, który w poprzednim roku obrotowym:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz
- 2) osiągnął przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nie przekraczający równowartości w złotych 7 milionów EURO lub suma aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec poprzedniego roku obrotowego nie przekroczyła równowartości w złotych 5 milionów EURO.

2. Nie uważa się jednak za małego, przedsiębiorcy, w którym przedsiębiorcy inni niż mali posiadają:

- 1) więcej niż 25% wkładów, udziałów lub akcji,

2) prawa do ponad 25% udziału w zysku,

3) więcej niż 25% głosów w zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy).

Art. 55. 1. Za średniego przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę, nie będącego małym przedsiębiorcą, który w poprzednim roku obrotowym:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz
- 2) osiągnął przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nie przekraczający równowartości w złotych 40 milionów EURO lub suma aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec poprzedniego roku obrotowego nie przekroczyła równowartości w złotych 27 milionów EURO.

2. Nie uważa się jednak za średniego, przedsiębiorcy, w którym przedsiębiorcy inni niż mali i średni posiadają:

- 1) więcej niż 25% wkładów, udziałów lub akcji,
- 2) prawa do ponad 25% udziału w zysku,
- 3) więcej niż 25% głosów w zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy).

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może podwyższyć kwoty, o których mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 55 ust. 1 pkt 2.

Art. 56. 1. Dla stwierdzenia, że przedsiębiorca spełnia przesłanki określone w art. 54 albo w art. 55, zainteresowany składa odpowiednie dokumenty. Jeżeli z przyczyn od siebie niezależnych przedsiębiorca nie może przedstawić dokumentów świadczących, że nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 54 ust. 2 albo w art. 55 ust. 2, oświadczenie na piśmie zastępuje te dokumenty.

2. W przypadku przedsiębiorcy działającego krócej niż rok, jego przewidywany roczny przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych, a także przewidywane średnioroczne zatrudnienie oszacowuje się na podstawie danych za ostatni okres, udokumentowany przez przedsiębiorcę.

Rozdział 7

Samorząd gospodarczy

Art. 57. Samorząd gospodarczy reprezentuje środowiska przedsiębiorców i poprzez działania na rzecz przedsiębiorczości wspiera rozwój gospodarczy kraju.

Art. 58. 1. Samorząd gospodarczy nie posiada uprawnień władczych w stosunku do przedsiębiorców w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

2. Samorząd gospodarczy nie może podejmować działań ograniczających zakres wykonywanej przez

przedsiębiorców działalności gospodarczej lub godzących w zasadę konkurencji.

Art. 59. 1. Samorząd gospodarczy działa poprzez organizację przedsiębiorców, zwane dalej „organizacjami samorządu gospodarczego”.

2. Organizacja samorządu gospodarczego nie może odmówić członkostwa przedsiębiorcy, który spełnia warunki określone w statucie tej organizacji.

Art. 60. Ustrój samorządu gospodarczego, zadania i sposób jego tworzenia oraz tryb powoływania władz organizacji samorządu gospodarczego określa odrębna ustawa.

Rozdział 8

Zadania organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego w zakresie działalności gospodarczej

Art. 61. Do zadań organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego należy wspieranie działalności gospodarczej, w szczególności poprzez:

- 1) promowanie przedsiębiorczości na terenie gminy, powiatu i województwa,
- 2) prowadzenie działalności informacyjnej i oświatowej, w tym organizowanie szkoleń w zakresie rozwoju przedsiębiorczości,
- 3) współdziałanie z samorządem gospodarczym, organizacjami pracodawców oraz innymi organizacjami przedsiębiorców.

Art. 62. 1. Do szczegółowych zadań organów gminy należy:

- 1) wydawanie, odmowa wydania i cofanie zezwoleń i koncesji, o ile przepisy odrębnych ustaw tak stanowią,
- 2) kontrola przestrzegania przepisów prawa przez przedsiębiorców w zakresie, o którym mowa w art. 63,
- 3) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Do szczegółowych zadań organów samorządu terytorialnego w powiecie i w województwie należy wydawanie, odmowa wydania i cofanie zezwoleń i koncesji, o ile przepisy odrębnych ustaw tak stanowią.

3. Zadania określone w ust. 2 są wykonywane jako zadania z zakresu administracji rządowej.

Art. 63. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta są uprawnieni do sprawdzenia, czy przedsiębiorca spełnia obowiązki, o których mowa w art. 10—12. Przy wykonywaniu czynności sprawdzających przepisy art. 21 ust. 2—5 stosuje się odpowiednio.

Art. 64. 1. W razie powzięcia wiadomości o wykonywaniu działalności gospodarczej niezgodnie z przepisami ustawy, a także w razie stwierdzenia zagrożenia życia, zdrowia ludzkiego i moralności publicznej, niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach lub naruszenia środowiska w wyniku wykonywania tej działalności, wójt, burmistrz lub prezydent miasta niezwłocznie zawiadamia właściwe organy administracji rządowej lub właściwe organy jednostek samorządu terytorialnego.

2. Zawiadomione organy niezwłocznie powiadamiają wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o podjętych czynnościach.

3. W przypadku braku możliwości zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta może nakazać w drodze decyzji wstrzymanie wykonywania działalności gospodarczej na czas niezbędny, nie dłuższy niż 3 dni.

4. Decyzji, o której mowa w ust. 3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Rozdział 9

Przepisy karne

Art. 65. 1. Kto nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 9—12, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynów określonych w ust. 1, działając za osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.

Art. 66. 1. Kto wbrew obowiązkowi określönemu w art. 13 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 z pominięciem rachunku realizuje należności lub zobowiązania, których wartość przekracza kwoty określone w tym przepisie, podlega karze grzywny.

2. Kto wbrew obowiązkom określönym w art. 13 ust. 1 pkt 2—4 i ust. 2 nie dokonuje zawiadomień określönych w tych przepisach albo wbrew obowiązkowi określönemu w art. 13 ust. 3 nie dokonuje zgłoszenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze grzywny do 3000 złotych.

Art. 67. Orzekanie w sprawach określönych w art. 65 i art. 66 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 68. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. — Kodeks handlowy (Dz.U. Nr 57, poz. 502, z 1946 r. Nr 57, poz. 321, z 1950 r. Nr 34, poz. 312, z 1964 r. Nr 16, poz. 94, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1988 r. Nr 41, poz. 326, z 1990 r. Nr 17, poz. 98 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 35, poz. 155, Nr 94, poz. 418 i Nr 111, poz. 480, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r.

Nr 96, poz. 478, z 1996 r. Nr 6, poz. 43 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754 i Nr 121, poz. 769 i 770) skreśla się art. 161, art. 170, art. 310 i art. 334.

Art. 69. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks handlowy (Dz.U. Nr 57, poz. 503, z 1945 r. Nr 40, poz. 224, z 1946 r. Nr 31, poz. 197 i Nr 60, poz. 329, z 1947 r. Nr 5, poz. 20, z 1961 r. Nr 58, poz. 319, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 769) skreśla się art. LXVI.

Art. 70. W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz.U. Nr 27, poz. 169, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1991 r. Nr 107, poz. 460 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Wyrób, rozlew, oczyszczanie, skażenie i odwadnianie spirytusu oraz wydzielanie spirytusu z innego wytworu, a także wyrób i rozlew wódek — wymaga zezwolenia udzielonego w trybie określonym w przepisach — Prawo działalności gospodarczej.”;

2) w art. 3 w ust. 1 wyrazy „Kto bez wymaganej koncesji” zastępuje się wyrazami „Kto bez wymaganego zezwolenia”.

Art. 71. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz.U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297 i Nr 72, poz. 422, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717 oraz z 1999 r. Nr 83, poz. 931) skreśla się art. 59.

Art. 72. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 46, poz. 296, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 855 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) w art. 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) jednostkach organizacyjnych — rozumie się przez to przedsiębiorców w rozumieniu przepisów — Prawo działalności gospodarczej oraz jednostki organizacyjne nieprowadzące działalności gospodarczej, a także osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego oraz osoby wykonujące zawód medyczny w ramach indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki.”.

Art. 73. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz.U. z 1999 r. Nr 66, poz. 750) skreśla się art. 4 i w art. 27a w ust. 1 pkt 1.

Art. 74. W ustawie z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz.U. Nr 22, poz. 127, z 1989 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 89, poz. 517 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 2 skreśla się pkt 4;

2) skreśla się art. 51—54 i art. 56;

3) w art. 57 skreśla się wyrazy „ , a Przewodniczący Komitetu — także wysokość opłat za udzielanie upoważnień, o których mowa w art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 4 i art. 53 ust. 4”;

4) skreśla się rozdział 7.

Art. 75. W ustawie z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 483) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11c otrzymuje brzmienie:

„Art. 11c. Statut spółki akcyjnej i jego poniższe zmiany przed jej zarejestrowaniem oraz następujące zmiany statutu wymagają zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych: podwyższenie lub obniżenie kapitału akcyjnego, zmiany dotyczące przedmiotu przedsiębiorstwa, terytorialnego i rzeczowego zakresu działalności spółki, jej siedziby, uprzywilejowania akcji i uprawnień przyznanych akcjonariuszom osobiście oraz tworzenie w ciężar kosztów funduszy, rezerw i rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.”;

2) w art. 11d w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „odpowiednio 25%, 33%, 50%, 66%, 75%” zastępuje się wyrazami „odpowiednio 25%, 50%, 75%”.

Art. 76. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. — Prawo o notariacie (Dz.U. Nr 22, poz. 91 i z 1997 r. Nr 28, poz. 153) dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Notariusz nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów — Prawo działalności gospodarczej.”

Art. 77. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 110, poz. 721 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) w art. 35 po wyrazach „życiu lub zdrowiu ludzi” dodaje się przecinek i wyrazy „moralności publicznej”.

Art. 78. W ustawie z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 751)

w art. 50 w ust. 1 w pkt 8 wyrazy „bez wymaganej koncesji lub wbrew jej warunkom” zastępuje się wyrazami „bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom”.

Art. 79. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2) wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się art. 22;

2) w art. 24:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, a po wyrazach „aktywów kasy” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku pożyczek i kredytów udzielanych na cele związane z działalnością gospodarczą łączna kwota takich pożyczek i kredytów udzielonych jednemu członkowi nie może przekraczać 15% zasadniczych funduszy własnych kasy.”;

3) dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. Łączna kwota pożyczek i kredytów udzielonych wszystkim członkom na cele związane z działalnością gospodarczą nie może przekraczać 150% zasadniczych funduszy własnych kasy.”;

4) w art. 40 w pkt 3 wyrazy „z przepisami art. 21—25” zastępuje się wyrazami „z przepisami art. 21, art. 23—25a”.

Art. 80. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137, poz. 639, z 1997 r. Nr 106, poz. 680, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 160, poz. 1078, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 96, poz. 1106) skreśla się w art. 29 ust. 2 oraz art. 30.

Art. 81. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz.U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 400) w art. 19 w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub oddaje mienie do odpłatnego korzystania”.

Art. 82. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz.U. Nr 71, poz. 449, z 1998 r. Nr 137, poz. 886 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 483 i Nr 83, poz. 931) użyte w art. 8 w ust. 2, w art. 20 w ust. 1 w pkt 6 i w art. 27 w ust. 3 w różnych liczbach i przypadkach wyrazy „podmiot gospodarczy” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem „przedsiębiorca”.

Art. 83. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (Dz.U. Nr 96, poz. 592 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715) w art. 3 pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) wytwarzających odpady — rozumie się przez to przedsiębiorców w rozumieniu przepisów — Prawo działalności gospodarczej, osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego oraz osoby wykonujące zawód medyczny w ramach indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki, a także jednostki organizacyjne nie prowadzące działalności gospodarczej, które prowadzą działalność powodującą powstawanie odpadów,

7) odbiorcach odpadów — rozumie się przez to przedsiębiorców w rozumieniu przepisów — Prawo działalności gospodarczej, osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, którym wytwarzający odpady zlecieli wykonywanie obowiązków usuwania odpadów z miejsc ich powstawania, wykorzystywania lub ich unieszkodliwiania,”.

Art. 84. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 769 i z 1998 r. Nr 155, poz. 1015) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przekazywanie z urzędu organom samorządu terytorialnego, właściwym według siedziby przedsiębiorcy, danych z Rejestru o wpisaniu i wykreśleniu przedsiębiorcy oraz danych, o których mowa w art. 44 pkt 1—4, w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia tych danych do Rejestru.”;

2) w art. 36 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) oddziałów przedsiębiorców zagranicznych działających w Polsce.”;

3) w art. 38 w pkt 1 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) miejsce wykonywania działalności gospodarczej,”.

Art. 85. W ustawie z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz.U. Nr 157, poz. 1026 i z 1999 r. Nr 55, poz. 587) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu towarami z zagranicą, określonymi w przepisach, o których mowa w ust. 2, wymaga uzyskania zezwolenia.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów, którymi obrót z zagranicą wymaga uzyskania zezwolenia.”;

2) art. 23 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 23. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu usługami z zagranicą, określonymi w przepisach, o których mowa w ust. 2, wymaga uzyskania zezwolenia.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz usług, którymi obrót z zagranicą wymaga uzyskania zezwolenia.”

Rozdział 11

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 86. W postępowaniu w sprawach o wpis do rejestru przedsiębiorców osoba zagraniczna przedkłada sądowi rejestrowemu zaświadczenie właściwego polskiego przedstawicielstwa za granicą stwierdzające, że w myśl zasady wzajemności polscy przedsiębiorcy są dopuszczeni do działalności w państwie, na którego terytorium ma stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę osoba zagraniczna, na takich samych zasadach, jak przedsiębiorcy mający miejsce pobytu stałego lub siedzibę w tym państwie. Zaświadczenie nie jest wymagane, jeżeli między Rzeczpospolitą Polską a tym państwem obowiązuje umowa zawierająca zasadę wzajemności.

Art. 87. Świadczący pomoc prawną nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy. Działalność polegającą na świadczeniu pomocy prawnej określają przepisy ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 75, poz. 471, i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 75, poz. 853) oraz ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145, z 1989 r. Nr 33, poz. 175, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 75, poz. 853 i Nr 83, poz. 931).

Art. 88. 1. Ilekroć w dotychczas obowiązujących przepisach używa się terminów „pozwolenie”, „upoważnienie”, „zgoda”, „licencja”, oznaczających formy reglamentacji działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć „zezwoenie” w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Ilekroć używa się:

- 1) w ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100),
- 2) w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników

(Dz. U. Nr 142, poz. 702, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i z 1999 r. Nr 83, poz. 931),

3) w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062),

4) w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802 i Nr 78, poz. 875)

terminu „rachunek bankowy”, w odniesieniu do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 13 ust. 2 niniejszej ustawy, należy przez to rozumieć także rachunek tego przedsiębiorcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

3. Przepisy art. 82 § 2 i 3, art. 182 § 1 pkt 1 i 3, art. 275 § 2 i art. 296 § 1 ustawy wymienionej w ust. 2 pkt 3 stosuje się odpowiednio do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

Art. 89. Przedstawicielstwa, utworzone na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1976 r. w sprawie warunków, trybu i organów właściwych do wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym uprawnień do tworzenia przedstawicielstw na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla wykonywania działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 11, poz. 63 i z 1984 r. Nr 26, poz. 133), działają na zasadach dotychczasowych do czasu wygaśnięcia udzielonych zezwoleń jako przedstawicielstwa określone w niniejszej ustawie.

Art. 90. Do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 769 i z 1998 r. Nr 155, poz. 1015) oddziały, o których mowa w art. 35, utworzone na podstawie niniejszej ustawy, podlegają wpisowi do rejestru handlowego w dziale C.

Art. 91. 1. Podmioty zagraniczne działające na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148 i Nr 74, poz. 442, z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) mogą wnieść dotychczas prowadzone przedsiębiorstwo jako wkład do spółki utworzonej na podstawie art. 6 niniejszej ustawy.

2. Osoby obowiązane do dokonania zgłoszenia do rejestru przedsiębiorców składają oświadczenie, że wkład podmiotu zagranicznego do spółki w rozumieniu art. 6 niniejszej ustawy jest zgodny z przepisem ust. 1.

3. Spółki prowadzące działalność na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, uznaje się za spółki utworzone na podstawie art. 6 niniejszej ustawy, jeżeli

złożą odpowiednie oświadczenie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 92. Spółki, do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. z 1997 r. Nr 26, poz. 143, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i z 1999 r. Nr 49, poz. 484), stają się spółkami, o których mowa w art. 6 niniejszej ustawy.

Art. 93. 1. Spółki, na których utworzenie zezwolenia zostały wydane na podstawie ustaw, o których mowa w art. 91 i art. 92, korzystają z przysługujących im na podstawie tych ustaw ulg i zwolnień, do czasu ich wyczerpania, w zakresie dochodów z przedmiotu działalności gospodarczej określonego w tym zezwoleniu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do spółek, o których mowa w art. 92, jeżeli spółki te nie podjęły działalności gospodarczej i nie wystawiły pierwszej faktury do dnia 31 marca 1994 r.

3. W razie zgłoszenia likwidacji lub ogłoszenia upadłości spółek, o których mowa w art. 92, w okresie zwolnienia od podatku oraz w ciągu trzech lat od upływu okresu zwolnienia, spółki te są obowiązane do zapłaty tego podatku za okres objęty zwolnieniem. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wpisania do rejestru handlowego otwarcia likwidacji spółki lub z chwilą ogłoszenia jej upadłości.

Art. 94. 1. Wnioski, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 marca 1996 r. o zmianie ustawy o spółkach z udziałem zagranicznym oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 45, poz. 199 i z 1997 r. Nr 9, poz. 44), rozstrzygane są na podstawie przepisów, o których mowa w art. 6 ust. 2 tej ustawy.

2. Jeżeli w okresie korzystania przez spółkę ze zwolnienia od podatku dochodowego udzielonego na podstawie art. 6 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz w ciągu dwóch lat od upływu okresu zwolnienia podatkowego następuje otwarcie likwidacji, ogłoszenie upadłości spółki lub obniżenie jej kapitału zakładowego (akcyjnego), spółka jest obowiązana do zapłaty tego podatku.

3. Obowiązek podatkowy, o którym mowa w ust. 2, powstaje z chwilą otwarcia likwidacji spółki, ogłoszenia upadłości spółki lub obniżenia jej kapitału zakładowego (akcyjnego).

Art. 95. Postępowania w sprawach, o których mowa w art. 93 i art. 94, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i do tego dnia niezakończone, prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

Art. 96. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) przetwórstwa i obrotu metalami szlachetnymi i kamieniami szlachetnymi,
- 2) przetwórstwa i obrotu metalami nieżelaznymi,

3) obrotu dobrami kultury powstałymi przed dniem 9 maja 1945 r.,

4) usług paszportowych,

5) dokonywania przenoszenia zapisu dźwięku lub dźwięku i obrazu na taśmy, płyty, kasety, wideokasety i wideopłyty,

6) produkcji, opracowywania, dystrybucji i rozpowszechniania filmów,

7) chowu, hodowli i połowu ryb w wodach śródlądowych,

8) prowadzenia targowisk,

9) transportu morskiego oraz zarządzania portami morskimi innymi niż porty o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej,

10) usług turystycznych, z wyjątkiem organizowania imprez turystycznych i pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych,

11) sportu profesjonalnego,

12) poszukiwania i wydobywania surowców mineralnych znajdujących się w odpadach powstałych po robotach górniczych oraz po procesach wzbogacania kopaliny,

nie wymaga uzyskania koncesji lub zezwolenia.

2. Działalność gospodarcza niewymieniona w ust. 1 i w art. 14, a objęta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy koncesjonowaniem, na podstawie:

1) ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu nieodzwolnionego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1991 r. Nr 107, poz. 460 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 88, poz. 554) w zakresie wyrobu, rozlewu, oczyszczania, skażania i odwadniania spirytusu oraz wydzielania spirytusu z innego wytworu, a także wyrobu i rozlewu wódek,

2) ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149 i Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 60, poz. 310, Nr 85, poz. 426, Nr 90, poz. 446, Nr 141, poz. 700 i Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 41, poz. 177 i Nr 45, poz. 199, z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 23, poz. 117, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 348, Nr 60, poz. 369, Nr 75, poz. 471, Nr 88, poz. 554, Nr 96, poz. 591, Nr 98, poz. 602, Nr 106, poz. 677, Nr 113, poz. 733, Nr 114, poz. 740, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 124, poz. 783, Nr 133, poz. 884 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 401 i Nr 41, poz. 412) w zakresie:

a) wytwarzania wyrobów tytoniowych,

b) usług detektywistycznych,

- c) produkcji i dystrybucji tablic rejestracyjnych pojazdów,
- d) zarządzania lotniskami,
- 3) ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984 oraz z 1999 r. Nr 47, poz. 461) w zakresie:
- a) usług kurierskich, a także pocztowych usług o charakterze powszechnym, polegających na przewozie i doręczaniu w obrocie krajowym i zagranicznym przesyłek listowych i listów wartościowych o masie powyżej 2000 g, oraz
- b) usług telekomunikacyjnych,
- 4) ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. Nr 105, poz. 452, z 1993 r. Nr 16, poz. 68 i Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 152, Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 778) w zakresie wytwarzania środków farmaceutycznych i materiałów medycznych, prowadzenia aptek ogólnodostępnych, hurtowni farmaceutycznych, hurtowni środków farmaceutycznych i materiałów medycznych stosowanych wyłącznie u zwierząt, składów celnych i konsygnacyjnych środków farmaceutycznych i materiałów medycznych,
- 5) ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 751) w zakresie konfekcjonowania i obrotu środkami ochrony roślin,
- 6) ustawy z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715 i Nr 133, poz. 884, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 401) w zakresie:
- a) obrotu w kraju i z zagranicą zwierzyną żywą, z wyłączeniem sprzedaży dokonywanej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na terenie kraju,
- b) obrotu w kraju i z zagranicą tuszami zwierzyny i ich częściami, z wyłączeniem sprzedaży dokonywanej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na terenie kraju,
- c) sprzedaży usług turystycznych obejmujących polowania w kraju dla cudzoziemców i polowania za granicą,
- 7) ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117 i Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802) w zakresie prowadzenia agencji celnej,
- 8) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. Nr 124, poz. 783) w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich,
- 9) ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 i z 1999 r. Nr 55, poz. 587) w zakresie obrotu z zagranicą towarami i usługami określonymi na podstawie odrębnych przepisów,
- z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się działalnością gospodarczą objętą wymogiem uzyskania zezwolenia. Dotychczasowe organy koncesyjne stają się organami zezwalającymi.
3. Koncesje i zezwolenia wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustaw odrębnych w dziedzinach, w których utrzymuje się udzielanie koncesji lub wydawanie zezwoleń, zachowują ważność lub stają się zezwoleniami w rozumieniu przepisów ust. 2 na czas, na który zostały wydane.
4. Koncesje wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy z dnia 2 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania międzynarodowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 106, poz. 677 i z 1999 r. Nr 32, poz. 310) stają się licencjami przewozowymi i zachowują ważność na czas, na który zostały wydane.
- Art. 97.** Ilekroć w ustawach i w zakresach działalności gospodarczej wymienionych w art. 96 ust. 2 mowa jest o koncesji, należy przez to rozumieć zezwolenie w rozumieniu niniejszej ustawy.
- Art. 98.** 1. Jeżeli do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostaną ustawowo określone zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej oraz udzielania koncesji, o których mowa w art. 14, jak też nie zostaną wskazane informacje i dokumenty wymagane do złożenia wniosków o wydanie koncesji, z mocy prawa wygasa obowiązek uzyskania koncesji.
2. Jeżeli do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostaną ustawowo określone zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej oraz wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 96 ust. 2, oraz w ustawach odrębnych, jak też nie zostaną wskazane informacje i dokumenty wymagane do złożenia wniosków o wydanie zezwolenia, z mocy prawa wygasa obowiązek uzyskania zezwolenia.
3. Jeżeli w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostaną ustawowo określone zakres i warunki udzielania licencji przewozowej na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego, o której mowa w art. 96 ust. 4, jak też nie zostaną wskazane informacje i dokumenty wymagane do złożenia wniosków o wydanie takich licencji, z mocy prawa wygasa obowiązek uzyskania licencji przewozowej.
4. W terminie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy utrzymuje się w mocy przepisy ustaw

odrębnych, na podstawie których wydawane są zezwolenia, o których mowa w art. 96 ust. 2 oraz w ustawach odrębnych, o ile okres ten nie zostanie przedłużony w odrębnej ustawie.

Art. 99. Tracą moc:

- 1) dekret z dnia 2 sierpnia 1951 r. o targach i targowiskach (Dz. U. Nr 41, poz. 312, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1998 r. Nr 121, poz. 770),
- 2) ustawa z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149 i Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 60, poz. 310, Nr 85, poz. 426, Nr 90, poz. 446, Nr 141, poz. 700 i Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 41, poz. 177 i Nr 45, poz. 199, z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 23 poz. 117, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 348, Nr 60, poz. 369, Nr 75, poz. 471, Nr 88, poz. 554, Nr 96,

poz. 591, Nr 98, poz. 602, Nr 106, poz. 677, Nr 113, poz. 733, Nr 114, poz. 740, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 124, poz. 783, Nr 133, poz. 884 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 401 i Nr 41, poz. 412),

- 3) ustawa z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. z 1997 r. Nr 26, poz. 143, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i z 1999 r. Nr 49, poz. 484), z wyjątkiem art. 42.

Art. 100. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów art. 4 pkt 3 i 4, rozdziału 5 i 6 oraz art. 89, art. 90 i art. 98 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, oraz art. 13 w zakresie dotyczącym możliwości realizacji określonych obowiązków za pośrednictwem rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, art. 79 oraz art. 88 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*